VONK

IMT

Eerste publicatie
van de
INTERNATIONAL
MARXIST TENDENCY
in NEDERLAND

nummer 1 - mei 2012 - prijs € 2 / steunprijs € 5

VERENIG HET VERZET TEGEN DE BEZUINIGINGEN!

In dit nummer ▼

6 ▶
FRANSE PRESIDENTS-VERKIEZING, HET FENOMEEN FRONT DE GAUCHE

8 ▶
DE G500, DE BELANGEN-BEHARTIGER VAN JONGEREN?

10 ▶
EEN STUKJE THEORIE OVER LONEN

www.vonknl.org

Dit is het eerste nummer van **VONK**, blad van de **International Marxist Tendency in Nederland...**

Dit is de eerste editie van het Nederlandse marxistische tijdschrift Vonk. Er is geen beter moment om dit tijdschrift te lanceren dan nu. Het kapitalisme gaat wereldwijd door de grootste crisis heen sinds de jaren '30. De illusie dat de vrije markt enkel vrede en voorspoed zou brengen voor iedereen, is gebroken. Op wereldniveau begint het tij te keren. De Arabische revolutie is het begin daarvan. Deze komt niet enkel voort uit een haat tegen de autoritaire en corrupte regeringen, maar ook uit de slechte leefomstandigheden met hoge jeugdwerkloosheid en hoge voedselprijzen, problemen die het kapitalisme niet kan oplossen. Het is dan ook geen verrassing dat de Arabische revolutie weer een inspirator is geweest voor de Indignados in Spanje en Occupy Wallstreet in de VS.

In heel Europa wordt er hard bezuinigd en 'hervormd'. Leefomstandigheden gaan achteruit. We zien echter dat hier steeds meer verzet tegen komt. Massamobilisaties en algemene stakingen vinden plaats door heel Europa. In Nederland kwamen ook al verschillende protesten op gang tegen het inmiddels gevallen kabinet Rutte.

De rol van Vonk zal zijn om een marxistische analyse te geven en verslag te doen van de processen in Nederland en de wereld. Er zal veel nadruk zijn op theorie en klassieken, niet vanuit puur wetenschappelijk of nostalgisch oogpunt, maar om de huidige generatie te bewapenen met de juiste ideeën, inzichten en een socialistisch programma. Vonk is geen partij, maar is een groep socialisten die de ideeën van het marxisme willen verspreiden binnen de linkse partijen, de vakbonden en onder jongeren. Zonder een breuk met het kapitalisme kunnen de verworvenheden uit het verleden niet verdedigd worden. Het is nodig de grote banken en multinationals onder democratische controle van de werknemers te brengen. Het is de verantwoordelijkheid van de vakbonden en de linkse partijen om met een socialistisch alternatief aan te komen. Wij staan niet alleen in de wereld. Wij zijn lid van de International Marxist Tendency (IMT), een internationale organisatie met afdelingen in meer dan 30 landen.

Boodschappen uit de IMT bij het verschijnen van het eerste nummer van VONK

Beste kameraden,

De verschijning van de eerste editie van het Nederlandse marxistische blad Vonk op 1 mei is een belangrijke ontwikkeling. Het gebeurt op het moment dat de wereldwijde kapitalistische crisis zich van het ene land naar het andere verspreidt. De regeringen van Europa hebben geen andere oplossing dan zware bezuinigingen op levensstandaarden en pensioenen. De reformisten bieden geen alternatief, want wie het kapitalistische systeem accepteert moet ook zijn wetten accepteren. Dit betekent een regime van permanente soberheid, werkloosheid en dalende levensstandaarden voor de werkende klasse.

Aanmodderen met het zieke kapitalistische systeem heeft geen zin. Men kan kanker niet genezen met aspirine. Er is een fundamentele verandering in de maatschappij nodig. Deze kan enkel bereikt worden als de arbeidersbeweging voor echte socialistische politiek staat, de onteigening van de banken en monopolies uitvoert en de anarchie van het kapitalisme vervangt door een socialistische geplande economie, op basis van democratische arbeiderscontrole en -management. Dat is het programma en de politiek van het marxisme, verdedigd door Vonk en de IMT, in Nederland en op internationaal niveau.

Namens de International Marxist Tendency stuur ik jullie mijn meest enthousiaste groeten en wens ik jullie veel succes!

Alan Woods

Kameraden,

er is nooit meer behoefte geweest aan een sterke Marxistische Stroming wereldwijd. De ideeën van revolutionair marxisme zijn de enige ideeën die antwoord kunnen geven op de moeilijkheden die de kapitalistische crisis elke dag oplegt aan de werkende klasse.

Om deze reden zijn we erg blij te horen van jullie plannen voor een nieuw Nederlands marxistisch tijdschrift.

Laat ons daarom jullie feliciteren met jullie nieuwe tijdschrift!

Dat de Nederlandse jongeren en werkende klasse de naam Vonk moge kennen!

Kameraadschappelijk,

Avanti!, de marxistische stroming in de linkerzijde en arbeidersbeweging van Zweden

Hallo kameraden,

Wij wensen het nieuwe Nederlandse tijdschrift elk revolutionair succes voor de toekomst in het opbouwen van de ideeën van marxisme in de Nederlandse arbeidersbeweging.

"Workers of the world unite!"
"Nga kaimahi ki te ao; me kotahi tatou!" (Maori)

Broederschappelijk,

de redactie van Socialist Appeal (Nieuw-Zeeland)

Kameraden,

we zijn zeer verheugd om het nieuws te horen van het eerste tijdschrift van onze Nederlandse kameraden. Nederland wordt in de VS vaak afgeschilderd als een land van sociale vrede. Dit negeert compleet dat alle verworvenheden in het verleden gewonnen door de Nederlandse arbeidersklasse, zijn gewonnen door felle strijd. Het negeert ook dat al deze verworvenheden vandaag de dag onder druk staan. We leven in turbulente tijden – weg zijn de dagen van stabiliteit, de dagen van reformisme – revolutie is de enige uitweg. De Nederlandse werkende klasse heeft een strijdbare geschiedenis, en gewapend met de ideeën van Marxisme zal zij een niet te stoppen macht zijn. Iedere stap vooruit van onze Nederlandse kameraden geeft ons nieuwe moed. We hebben vertrouwen erin dat we in onze gezamenlijke strijd erin slagen de rode vlag te hijsen, zowel over jullie Amsterdam als over ons "Nieuw Amsterdam" aan de andere kant van de Atlantische Oceaan.

Het Uitvoerend Bestuur van de Workers International League (VS)

Hallo kameraden,

Wij van Vonk in België zijn heel verheugd dat er bij onze noorderburen nu ook een marxistisch blad met dezelfde naam uitkomt! Er is geen beter moment. De crisis van het kapitalisme slaat wild om zich heen en confronteert in Europa alleen al miljoenen mensen met werkloosheid, verarming en achteruitgang van de levenskwaliteit in het algemeen. Dit terwijl een kleine minderheid zich nog steeds tot het perverse toe verrijkt te midden van alle ellende. Er is meer dan ooit nood aan klare revolutionaire ideeën zoals die van de IMT, ook in Nederland. Geen betere manier om 1-mei te vieren dan het verschijnen van het eerste nummer van Vonk in Nederland! Proficiat kameraden, 1 mei 2012 kan voor ons al niet meer stuk!

Solidaire groeten,

Redactie - Vonk België
www.vonk.org

Beste kameraden,

het Centraal Secretariaat stuurt jullie namens het CC en de leden van de Pakistaanse sectie revolutionaire groeten voor het publiceren van het Nederlandse blad Vonk op 1 mei 2012. Wij geloven er sterk in dat dit blad een beslissende rol gaat spelen in de opbouw van de Nederlandse sectie van de IMT. In de stormachtige periode die ons tegemoet komt zal de revolutionaire beweging in Nederland opkomen en velen verrassen. Wij zijn de enige stroming die vertrouwen heeft in zo'n ontwikkeling. De Pakistaanse sectie was opgericht in Amsterdam, vandaar dat we erg enthousiast zijn om de ontwikkeling van een sterke sectie van onze Internationale in Nederland te zien. We wensen jullie al het succes in dit revolutionaire streven waar jullie mee begonnen zijn.

Lang leve de Nederlandse revolutie. Voorwaarts naar een socialistische wereldfederatie!

Met bolsjewistische groeten,

Lal Khan,
namens het C.S. van The Struggle (Pakistan)

Aan Vonk Nederland,

Wij zijn blij om te horen dat Vonk Nederland zich van het internet naar gedrukt papier beweegt. Het uitgeven van een fysieke krant is een grote stap voor een kleine organisatie als de onze in Nederland. Maar een belangrijke stap om de organisatie te kunnen opbouwen. Met de nieuwe krant kunnen de marxistische ideeën verder verspreid worden en bouwen jullie de kern voor een revolutionair alternatief in de Nederlandse arbeidersbeweging. In Denemarken zullen we jullie werk met grote interesse volgen en we hopen dat we veel van elkaar kunnen leren. We zijn overtuigd dat de lancering van de nieuwe krant de eerste stap is in de richting van een socialistisch Nederland in een socialistische wereld.

Met revolutionaire groet,

Reinout Bosch voor Socialistisk Standpunkt, IMT Denemarken

Beste kameraden van de Nederlandse sectie van de IMT,

Het Uitvoerend Bestuur van Marxistisch Links, de Braziliaanse sectie van de IMT, groet de kameraden met de lancering van de eerste uitgave van het tijdschrift Vonk op 1 mei 2012. Een uitstekende dag voor de uitgave, de internationale dag van de arbeidersstrijd. De lancering van dit marxistische tijdschrift komt als toevoeging bij een groeiend aantal behaalde resultaten door verschillende secties over de hele wereld, in het bijzonder in Europa waar zich grote gevechten tussen de klassen aankondigen, wat grote mogelijkheden voor onze opbouw zal openen.
De lancering van Vonk zal zeker helpen in de opbouw van een sterke marxistische groep en in de opbouw van de IMT.
We wensen de kameraden succes en een lang leven met Vonk.
Leve de IMT!
Marxistische groeten,

Wanderci Bueno
UB van Marxistisch Links (Brazilië)

Beste kameraden,

De Zwitserse sectie feliciteert jullie voor de eerste uitgave van jullie tijdschrift Vonk, een keerpunt in het revolutionaire werk in Holland. We zijn kameraden in de strijd en vertrouwen jullie volledig in jullie strijd als onderdeel van onze strijd. Lang leve de IMT!
Kameraadschappelijk,

Der Funke (Zwitserland)

Contact: **vonknederland@gmail.com**
Website: **www.vonknl.org**
Redactie: **Zowi Milanovi, Bente Leyte, Filip Staes.**
Abonnement: **Neem contact op voor een abonnement op Vonk.**
Voor 10 euro krijgt u een jaargang van 4 nummers via de post toegestuurd.
Rekeningnummer: IBAN BE15 0011 3702 7330 BIC GEBABEBB

Verenig de strijd tegen de bezuinigingen!

Het kabinet Rutte is gevallen. Dit zal leiden tot een tijdelijke onderbreking van het beleid van bezuinigingen op de gewone man en vrouw. Men moet echter waakzaam zijn. Er zal getracht worden nog verschillende maatregelen door te voeren. Er zijn de afgelopen tijd al verschillende protesten georganiseerd tegen harde bezuinigingen. Het is tijd om alvast voor te bereiden op wat er komen gaat en ons niet te laten verrassen.

DE MAATREGELEN

Recentelijk zagen we de betoging van 50.000 leraren die protesteerden tegen de bezuinigingen op passend onderwijs. Deze bezuinigingen houden in dat leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben, in gewone klassen geplaatst worden, waarbij de druk op leraren hoger wordt en de kinderen minder aandacht krijgen dan zij nodig hebben.
We hebben vanuit de bonden ook al een mobilisatie tegen de Wet Werken Naar Vermogen, waar werknemers in de sociale werkplaatsen en jonggehandicapten het slachtoffer worden van bezuinigingen.
Toen duidelijk werd dat het kabinet Rutte nog meer moet bezuinigen om de triple-A-status voor Nederland te behouden, kwam het Catshuisberaad met het doel miljarden meer te bezuinigen. Door de angst van Geert Wilders om zijn populariteit kwijt te raken met het doorvoeren van gehate bezuinigingen, werd dit beraad op het laatst afgeblazen, wat tot de val van het kabinet leidde. Verschillende voorstellen van het Catshuisberaad zijn na het mislukken naar buiten gekomen: verhoging eigen risico in de zorg, een loonbevriezing, een sneller doorgevoerde verhoging van de AOW-leeftijd en vervanging van de studiefinanciering door een leenstelsel. Niets over het afschaffen van de hypotheekrenteaftrek voor villabezitters, verhoging van vennootschapsbelasting of een extra inkomstenbelastingschijf voor de allerrijksten.
Het is duidelijk dat alle maatregelen de bankiers en kapitalisten ongemoeid laten, terwijl de werkenden, gepensioneerden en uitkeringsgerechtigden mogen betalen voor de crisis. Zolang er geen socialistische regering met een alternatief komt, zal dit de trend zijn. De organisatie van het verzet dient dus gewoon door te gaan.

DE VAKBONDEN

De vakbonden, en dan voornamelijk de FNV, hebben de meeste verantwoordelijkheid om het verzet tegen de bezuinigingen te organiseren en verenigen. Zoals SP-fractieleider Emile Roemer al heeft opgemerkt, is het gebrek aan eenheid binnen de FNV de reden dat er nog geen grote mobilisatie is geweest. Deze eenheid moet echter wel een eenheid in strijdbaarheid zijn. Beter een gezamenlijke strijd van enkele bonden, dan een gedwongen eenheid van alle bonden waarbij niets gebeurt.
De oproep van Henk van der Kolk van FNV Bondgenoten om te mobiliseren in plaats van te overleggen is dan ook een goede stap vooruit. Bondgenoten is immers de grootste vakbond. Het is nu zaak dat de andere bonden zich bij de oproep aansluiten en hun achterban gaan mobiliseren. ABVAKABO staat ook achter de mobilisaties, de kleinere bonden echter nog niet. De CNV heeft daarnaast nog illusies in overleg.
Het is nodig tijd voor een grote mobilisatie zoals in 2004, toen ruim 300.000 mensen bijeen kwamen op het Museumplein in Amsterdam om te protesteren tegen de bezuinigingsmaatregelen van kabinet Balkenende II. Het is jammer dat niet alle bonden voor zijn, maar het is ongeoorloofd om in de huidige situatie niets te doen. FNV Bondgenoten en ABVAKABO moeten het voortouw nemen.

DE OBJECTIEVE SITUATIE

De situatie is verslechterd. De economische perspectieven voor de wereldeconomie zijn somber. Overal in Europa wordt er bezuinigd op sociale voorzieningen om het begrotingstekort terug te dringen. Er is nergens meer onderhandelingsruimte. Overleg kan misschien het tempo van de bezuinigingen vertragen, maar dat kan enkel als de bonden kunnen dreigen met massamobilisaties als alternatief. Dit is wat er gebeurde na de mobilisaties in 2004. De bonden gebruikten de woede om hun plek aan de onderhandelingstafel terug te eisen. Uiteindelijk heeft dat de situatie niet verbeterd. Door de verslechterde economische situatie is er nu nog minder ruimte voor onderhandelingen die tot verbeteringen leiden. Actie is nodig! Er zijn al veel massale acties geweest in heel Europa; niet enkel in de Mediterrane landen, maar bijvoorbeeld ook in Groot-Brittannië, België en Duitsland. Het is duidelijk dat Nederland ook aan de beurt is. De val van het kabinet Rutte

betekent niet het einde van de bedreiging van de levensstandaard. Waakzaamheid blijft nodig.

DE STUDENTEN

De bezuinigingen treffen ook de studenten. Na de 'langstudeerboete' en het instellingscollegegeld, welke het studeren voor veel studenten duurder hebben gemaakt, is het de bedoeling dat er per september nieuwe maatregelen ingaan om het studeren duurder te maken. Het ov-reisrecht wordt verkort naar 5 jaar en de basisbeurs voor de Masterstudies wordt afgeschaft. Opnieuw maatregelen om de studies duurder te maken, voornamelijk ten koste van de studenten uit de arbeiders- en middenklasse.
Het is dan ook zeer terecht dat studentenbewegingen hier een actieweek tegen hadden georganiseerd. Door het gehele land waren er acties. Maar hoe verder? De afsluitende demonstratie van de week op 23 maart was georganiseerd als een rouwceremonie. Niet echt de meest strijdbare houding, hoewel dat natuurlijk in contrast stond met de demonstrerende studenten zelf. Het is belangrijk om nieuwe acties te organiseren. Een landelijke betoging zou een eerste stap vooruit zijn. Maar het belangrijkste is dat de LSVB en ISO een alliantie aangaan met de vakbonden. Beide bewegingen zijn tegen de bezuinigingen. Een gezamenlijk front vermindert de kans dat de bewegingen tegen elkaar worden uitgespeeld, bijvoorbeeld door krachten die beweren dat er een 'generatieconflict' is waarbij de studenten de 'ouderen' van de vakbonden zouden moeten wantrouwen.

STRIJD VOOR EEN SOCIALISTISCH ALTERNATIEF!

Een grote landelijke betoging van de vakbonden, samen met studenten en alle anderen die tegen de bezuinigingen zijn die enkel de gewone mensen raken, zou een grote stap vooruit zijn. Deze actie op zichzelf lost echter nog niets op. De bezuinigingen komen niet enkel uit ideologische denkbeelden voort. Het is het falen van het kapitalistische systeem wat deze bezuinigingen 'noodzakelijk' maakt. Dat betekent, noodzakelijk om het falende systeem voort te laten bestaan.
De mobilisatie tegen deze bezuinigingen moeten dan ook geen middel zijn om enkel de onderhandelingspositie van de bonden te versterken. Het moet een waarschuwing zijn aan alle partijen om niet door te gaan zoals het gevallen kabinet van plan was.
Enkel een socialistische regering die de grote financiële instellingen en multinationals onder democratische controle van de werknemers brengt, zodat de meerwaarde democratisch in de maatschappij geïnvesteerd kan worden, kan alle verworvenheden van het verleden behouden en zelfs uitbreiden. Het is de taak van de linkse partijen om te breken met het kapitalisme.

Jordan Smits

Het kabinet van de **Randstad**

Toen het huidige kabinet aantrad, vreesden velen dat het een Randstadkabinet zou worden. "Niets daarvan", bezwoer Mark Rutte, het zou een kabinet worden voor alle Nederlanders, maar de woorden waren amper uitgesproken toen de eerste beleidsplannen zich ontvouwden. Dit kabinet ging zich inzetten voor meer groei in de Randstad. Volkomen onterecht, maar inmiddels merken vooral de regio's in de periferie zoals Drenthe en Limburg toch de koppigheid van Rutte cs.

Met name Emmen krijgt klappen van dit kabinet. Door het vertrek van de Topografische dienst en Defensie zijn er 1700 banen verdwenen. Daar bovenop dreigde het vertrek van de Belastingdienst wat nog eens een banenverlies van 300 banen had opgeleverd. Dit kon ternauwernood voorkomen worden.

Het topsectorenbeleid van Rutte is gestoeld op volkomen verkeerde aannames. Het kabinet wil meer banen creëren in de industrie in de Randstad, terwijl de toename van werkgelegenheid daar vooral te vinden is in de zakelijke dienstverlening en dan ook nog in de regio Amsterdam. Des te opmerkelijker, want provincies als Drenthe en Limburg hebben juist regio's (Emmen en Heerlen) die een sterk industrieel karakter hebben. Daar zou Rutte moeten investeren in plaats van werkgelegenheid weg te halen.

Hoewel de Randstad zich de afgelopen decennia heeft ontwikkeld als een sterke economische regio zien we nu dat de banengroei vooral te vinden is in Brabant, Utrecht, de Veluwe, Zwolle en de A7-zone in Friesland. De werkgelegenheid in Den Haag en Rotterdam daarentegen blijft sterk achter.

Limburg en Drenthe zijn krimpregio's. Het huidige beleid van het kabinet versterkt dit nog maar eens. Door een terugtredende overheid worden mensen gedwongen om te verhuizen. Het huidige kabinet speelt zelfs met plannen om dit verplicht te stellen voor werklozen, zonder zich af te vragen waar deze mensen moeten gaan wonen in een toch al overvolle Randstad.

Tegelijkertijd wordt via de Wet Werken Naar Vermogen van lagere overheden gevraagd mensen die moeilijk aan werk komen aan een baan te helpen. Maar een gemeente is geen arbeidsbureau en al helemaal geen uitzendbureau. De mogelijkheden om rechtstreeks via een gemeente werkgelegenheid te scheppen zijn maar zeer beperkt; ook op die budgetten is er door de Rijksoverheid namelijk sterk bezuinigd. En dan is er nog de recessie. Een combinatie van een terugtrekkende Rijksoverheid en de Wet Werken Naar Vermogen zal leiden tot harde klappen in de krimpgebieden. Wethouders Hennie Hemmes (SP) van Oude Pekela en Jaap Kuin (PvdA) uit Assen waarschuwden in het Dagblad het Noorden van 14 april zelfs voor een mogelijk faillissement van gemeenten binnen een periode van 2 jaar.

Die waarschuwing zal waarschijnlijk niet aankomen bij het kabinet in Den Haag. Dit is immers een kabinet dat sterk bezuinigt ten voordele van de rijken, terwijl alle anderen steeds meer aan hun lot worden overgelaten. In plaats van de mensen in dienst van de economie te stellen (ze te laten verhuizen voor werk), is het nodig om de economie in dienst van de mensen te stellen. De krimpregio's kunnen er enkel weer bovenop komen door massale investeringen in publieke werken en industrie, iets wat we niet kunnen verwachten van een kabinet voor welke de hoofdprioriteit ligt bij het behouden van de Triple-A-Status voor Nederland.

Jochem Bergboom

Franse presidentsverkiezing, het fenomeen Front de Gauche

De vijf jaar die de rechtse president Sarkozy aan de macht is geweest, staan gelijk met sociale achteruitgang. Sarkozy kwam op een gluiperige manier aan de macht.

Hij beloofde de onderkant van de Franse maatschappij, de werkenden, de werklozen enzovoort in bescherming te nemen. Hij ging banen scheppen, de economische groei aanzwengelen, de ongelijkheid overbruggen en ook de rijken en hun privileges aanpakken. Hij ging Frankrijk herindustrialiseren. Maar sinds 2007 gingen er 350.000 industriële banen verloren. Sarkozy ging de werkloosheid aanpakken. Vandaag zijn er één miljoen meer werklozen dan vijf jaar geleden. Sarkozy ging de economie aanzwengelen. Vandaag stagneert de economie. Het handelstekort, 75 miljard euro, is nooit zo groot geweest in de geschiedenis van het land. Sarkozy ging de overheidsschuld terugdringen. Tijdens zijn presidentschap is de schuld met 615 miljard euro gegroeid. Dat heeft hem niet verhinderd fiscale cadeaus ten bedrage van 75 miljard uit te delen aan de rijken. Daarentegen is het levenspeil van de grote meerderheid in de samenleving er op achteruit gegaan. De meest opvallende achteruitgang is de verhoging van de pensioenleeftijd naar 67 jaar.

FRANÇOIS HOLLANDE, DE FRANSE PAPANDREOU OF ZAPATERO

Een meerderheid van de bevolking wil Sarkozy van zijn presidentstroon stoten. Rechts moet weg! In het najaar van 2010 is het via maandenlange vakbondsacties niet gelukt en daarom zien velen vandaag in deze verkiezingen een tweede kans om Sarkozy te verjagen.

De presidentskandidaat van de PS, François Hollande, dient zich aan als alternatief op het beleid van Sarkozy. Nochtans is er veel twijfel en terughoudendheid bij linkse mensen over de politiek die François Hollande wil voeren. Dit gebrek aan enthousiasme voor Hollande is gemakkelijk te verklaren. Het programma van de PS-kandidaat houdt niet veel in dat het leven van de modale Fransman kan verbeteren. Je kunt eigenlijk zeggen dat de PS zich engageert om de crisis van het kapitalisme te beheren ten voordele van de kapitalisten en ten koste van de meerderheid van de bevolking. Aan de verhoging van de pensioenleeftijd, waartegen twee jaar geleden een echte sociale tsunami op gang kwam, wordt niets veranderd.

Veel mensen zijn echter zo verafschuwd van Sarkozy dat ze in de socialistische presidentskandidaat het minste kwaad zien. In de tweede ronde zullen de meeste linkse stemmen waarschijnlijk naar François Hollande gaan.

JEAN-LUC MÉLENCHON

Het programma van het Front de Gauche en de presidentskandidaat Jean Luc Mélenchon daarentegen staan voor een forse ommezwaai in het beleid. Het Front de Gauche is een front van de Parti de Gauche (gevormd na de afsplitsing van Jean Luc Mélenchon als PS-senator), de communistische partij (PCF) en een aantal linkse organisaties.

Ten eerste verwerpt Mélenchon de noodzaak van een soberheidsbeleid zoals in Frankrijk en de rest van Europa wordt gevoerd. De maatregelen in het programma van het Front de Gauche staan voor een verbetering van het leven van de meerderheid van de bevolking. Zo staat het Front de Gauche, naast andere maatregelen, voor de herinvoering van de pensioenleeftijd op 60 jaar, de verhoging van het minimumloon naar 1.700 euro per maand, het bouwen van 1 miljoen woningen en de verlaging van de huurprijzen.

De campagne van Mélenchon loopt als een trein. Zonder te overdrijven kunnen we spreken van veel meer dan een campagne: het is een echte volksbeweging rond zijn kandidatuur. Het enthousiasme voor zijn campagne valt niet enkel te verklaren door zijn talent als spreker. De essentie ligt in iets anders. Jean-Luc Mélenchon is erin geslaagd de spreekbuis te worden van zij die al jaren geen stem hebben, zij die enorm kwaad zijn en naar wie er niet wordt geluisterd. Tijdens zijn meetings gaat hij radicaal in tegen het rechtse beleid. Hij noemt de tegenstander met naam en toenaam: de rijken, de klasse van kapitalisten. Hij schudt de mensen wakker, haalt ze uit hun gelatenheid en roept op tot verzet.

Deze aanpak zorgt voor veel steun bij miljoenen jongeren en werknemers over het hele land. De recentste peiling plaatst hem op de derde plaats voor de eerste ronde van de verkiezingen op 22 april, met 15 procent. Het is zeer lang geleden dat een kandidaat links van de PS zoveel steun krijgt tijdens een verkiezingscampagne. Hij scoort beter dan de dochter van Le Pen.

HET PROGRAMMA VAN HET FRONT DE GAUCHE VERSTERKEN

Onze Franse zusterorganisatie (www.lariposte.com) is zeer actief in deze campagne. La Riposte pleit echter ook voor een versterking van de zwakke kanten van het programma van het Front de Gauche. Mélenchon zegt terecht dat in plaats van zich neer te leggen bij de druk van de markten ze moeten worden getrotseerd. Ongetwijfeld zouden in het geval dat een regering van het Front de Gauche verkozen werd, de privileges van de rijken worden aangetast door het invoeren van nieuwe sociale maatregelen. De rijken zouden zich daar natuurlijk ook niet bij neerleggen maar

al hun economische en financiële macht inzetten om de regering te dwingen afstand te doen van haar beloften. Ze zouden dreigen met delokalisering, de investeringen staken, kapitaalvlucht, bedrijfssluitingen en het verlies van honderdduizenden banen indien het programma van het Front de Gauche wordt doorgevoerd. De regering staat dan voor een dubbele keuze. Ofwel gaat ze door de knieën en gooit ze het beleid over een andere boeg ten voordele van de 'markten'. De andere keuze is dat de regering de markten trotseert door ze te ontwapenen. Ontwapening betekent in deze context de markten hun macht ontnemen door in de eerste plaats alle banken te nationaliseren, net zoals de grote hefbomen van de economie en ze onder democratische arbeiderscontrole en zelfbeheer te brengen. Dit is de enige manier om de

markten effectief te trotseren en de uitvoering van alle progressieve maatregelen mogelijk te maken. Het Front de Gauche doet er volgens La Riposte best aan hierop vooruit te lopen en deze maatregelen op te nemen in haar programma.

Erik Demeester

Wat is Vonk?

Vonk is meer dan een tijdschrift. Het is de naam van een groep actieve socialisten binnen de linkse partijen en de arbeidersbeweging met een duidelijke visie op maatschappijverandering. De marxistische analyse en methode gelden als onze leidraad voor een alternatief op de huidige asociale politiek. Daarbij baseren we ons op de behoeften van de meerderheid van de bevolking, niet de belangen van grote aandeelhouders, multinationals, de financiële wereld, het IMF enzovoort. Daarom gaan onze voorstellen dikwijls in tegen de stroom van ideeën die de media willen aanpraten.

Ons alternatief is het socialisme, een nieuwe maatschappijvorm waarbij de opbrengst van de economie via nationalisatie van de sleutelsectoren gebruikt kan worden voor allerhande sociale doeleinden. Vandaag wordt een groot deel van de economische opbrengst daarentegen aan de samenleving onttrokken via privé-winsten van de grote aandeelhouders. In de huidige economische (wan)orde heeft iemand die in loondienst werkt geen zeggenschap in het bedrijf. Wij willen dit ondemocratische systeem vervangen door een systeem van werknemerscontrole en -management.

Het kapitalisme laat de maatschappij regelen door 'specialisten' en de rest wordt behandeld als een domme massa die hoogstens om de paar jaar eens mag stemmen en verder vooral dag in dag uit moet werken. Volgens ons zit er veel meer in de gewone mensen. Wij geloven dat de meerderheid van werkende mensen via zelforganisatie en zelfbeheer kan komen tot een rechtvaardige maatschappij. In het socialisme zouden mensen de samenleving organiseren via raden in hun werkplaatsen, wijken, scholen enzovoort.

De huidige staat zal zich met alle middelen hiertegen verzetten. De burgerlijke instanties zijn immers vervlochten met de belangen van het kapitaal. Zij spreken in naam van de hele bevolking maar houden veel meer rekening met de wensen van de superrijken dan met die van de doorsnee sterveling. Al sinds de slavenmaatschappij gebruikt de heersende klasse alle middelen die ze tot haar beschikking heeft om ons een rad voor de ogen te draaien. Ze willen ons laten geloven dat het huidige systeem - waarin zij stinkend rijk worden - normaal is en dat we niet naar een rechtvaardigere wereld moeten streven.

Nochtans kunnen we met de huidige technologische kennis en het gemiddelde opleidingsniveau een maatschappij bouwen waarin uitbuiting, milieuvervuiling, verkeersoverlast, werkloosheid, armoede, racisme en alle andere kwalen van het kapitalisme tot het verleden behoren. Wanneer we al de meerwaarde die elke dag aan onze arbeid wordt onttrokken, zouden kunnen herinvesteren in maatschappelijk nuttige projecten, dan zou de wereld er heel anders uit zien.

Tegenstanders van die socialistische visie blijven tegen wil en dank beweren dat de 'vrije' markt het enige zaligmakende is. Zij sparen kracht noch moeite om steeds opnieuw het volgende artikel, boek, doctoraatsthesis of welk 'bewijs' dan ook te leveren dat het marxisme onzin is. Keer op keer wordt het marxisme dood verklaard, al meer dan honderd jaar. Maar als het marxisme dood is, waarom er dan steeds opnieuw over praten? Omdat de ideeën van het marxisme meer actualiteitswaarde hebben dan ooit! Een blik op het journaal en de wereldwijde wanorde vertelt daarover genoeg.

Tegen de onophoudelijke stroom van eenheidsdenken in ontstaat steeds weer die vonk die overslaat en die mensen aanzet om samen te breken met de 'oude vormen en gedachten'. De zo wonderbaarlijke vrije markt verdoemt miljoenen mensen tot fysieke en mentale ellende, zowel in het Westen als in de ex-koloniale wereld en de ex-stalinistische landen. Daardoor voelen mensen zich keer op keer gedwongen om hun lot in eigen handen te nemen.

Om te slagen dient deze beweging van onderuit zich te wapenen met de lessen van het verleden. Het marxisme is eigenlijk dit collectieve geheugen van de werkende klasse. Met ons blad en onze website willen wij die ideeën en methodes aan de wereld kenbaar maken. Wij doen dit over heel de wereld met de International Marxist Tendency rond de website www.marxist.com. Zoals Marx stelde: "De filosofen hebben de wereld tot nu toe op verschillende manieren geïnterpreteerd, maar het komt erop aan hem te veranderen." Wil je de wereld veranderen? Neem dan contact met ons op.

De G500,
de belangenbehartiger van jongeren?

Met veel bombarie is het plan van de 'G500' aangekondigd om 500 jongeren in de drie traditionele partijen PvdA, CDA en VVD te sturen. Deze jongeren gaan de koers bij de partijen omgooien, om jongeren een stem te geven in de politiek. Zijn hun voorstellen echter wel in het belang van jongeren?

De G500 is een idee van Sywert van Lienden, een vroegere voorzitter van het Landelijk Actie Komité Scholieren (LAKS). Hij werd bekend als gezicht van deze organisatie gedurende de scholierenstaking tegen de 1040-urennorm in 2007. Door zijn bekendheid werd hij politiek commentator bij HP/De Tijd. Zijn nieuwste idee is om een netwerk van 500 jongeren te vormen die lid worden van PvdA, CDA en VVD. Deze jongeren gaan proberen een 10-puntenplan door te voeren op de partijcongressen, een plan welke het 'jongerenbelang' zou doorvoeren. Het probleem van vandaag de dag zou zijn dat 'de ouderen' egoïstisch zijn en de rekening aan de jongeren door zouden schuiven.

DE METHODE

De hele methode van de G500 is opportunistisch. Het is waar dat de gemiddelde leeftijd van de partijleden binnen de drie traditionele partijen erg hoog ligt. Een belangrijke reden daarvoor is de individualisering van de maatschappij, ingezet in de tijd van het neoliberalisme en versterkt door de val van de Sovjet-Unie. Het nieuwe tijdperk zou post-ideologisch zijn, mensen keerden zich af van de politiek. Partijbinding werd minder sterk. Dit leidde echter tot een politieke crisis, waar de komst van Fortuyn het begin van was. Sindsdien zijn er echter alleen nog maar meer 'zwevende kiezers' gekomen. De traditionele partijen zijn steeds meer kiesmachines geworden van de 'old boys networks'. De PvdA had vroeger een groot ledenaantal socialistische arbeiders, terwijl het nu een bestuurderspartij is geworden.

De G500 erkent dit en ziet dit juist als een voordeel omdat zij dit willen gebruiken om mensen op posities te krijgen. Ze kunnen roepen dat ze geen bestuurdersclub willen worden, maar door de hele van hen wordt er juist een nieuw 'old boys network' gevormd van mensen binnen drie verschillende partijen. Juist het kleine verschil tussen de partijen is een bezwaar van veel kiezers vandaag de dag. Wij zijn als socialisten er dan ook voor dat de linkse partijen een duidelijk socialistisch geluid laten horen, in plaats van zich aan te passen aan de liberalen.

DE STANDPUNTEN

De 10 punten van de G500 gaan ervan uit dat de oudere generatie de jongeren in de steek laat. Er wordt echter helemaal geen analyse gemaakt van hoe dit komt. Men gaat ervan uit dat de gemiddelde leeftijd van de partijleden de reden is. Ook wordt er genegeerd dat er een flinke lobby is om de AOW-leeftijd te verhogen en dat de toestand in verzorgingstehuizen zeer slecht is. 'De oudere generatie' wordt als een homogene groep afgebeeld, zonder verschil te maken tussen een arbeider die vanaf zijn 16e zwaar werk gedaan heeft, en een grootbezitter wiens villa gesubsidieerd wordt door de hoogste schijf hypotheekrenteaftrek. Er wordt maar geaccepteerd dat er flink ingehakt moet worden op de leefomstandigheden, want er is nu eenmaal crisis. Aangezien ouderen in een tijd hebben geleefd met veel groei en vooruitgang, moeten zij nu maar boeten.

Zijn de standpunten in het belang van jongeren? Meer investeren in hoger onderwijs is uiteraard zeer goed. Maar waar wordt het geld vandaan gehaald? Wat gebeurt er met de studiefinanciering? Wordt de studiefinanciering vervangen door een leenstelsel, zodat er geld overgeheveld kan worden naar 'kwaliteit'?

Wat is het belang in het aantasten van de zorg van ouderen? Er wordt een schrikbeeld gecreëerd waarbij de zorg onbetaalbaar wordt. Het punt is dat dit nu al het geval is voor veel mensen, als gevolg van de ingevoerde marktwerking. Een systeem van gratis kwaliteitszorg voor iedereen is mogelijk. Door artsen en patiënten centraal te stellen, is er geen verzekeringsbureaucratie nodig. Jongeren hebben er niets aan de zorg voor ouderen aan te tasten.

Hetzelfde geval met de pensioenen. Het pensioenstelsel moet volgens de G500 verder geliberaliseerd worden. Mensen worden zelf verantwoordelijk voor hoeveel risico men loopt. In plaats van zwendelarij door enkele grote fondsen, kan iedereen nu zelf kiezen hoe men gaat gokken. Dit, terwijl de meeste mensen nu juist stabiliteit en zekerheid willen voor hun spaargeld en pensioen. De G500 laat op deze manier de instabiele kern van het probleem intact.

Daar zit de gehele zwakte in. Hoewel er oprechte jongeren bij zullen zitten en de G500 enkele goede punten heeft (sociale zekerheid voor zzp'ers, ontwikkeling duurzame energie), blijven ze binnen het kader van hoe de krimpende taart verdeeld moet worden en stellen ze enkel kleine veranderingen binnen het kapitalistische systeem voor.

Geen generatieconflict, maar generatieeenheid is de weg vooruit

De oplossing zit er echter in om te zorgen dat men van de krimpende taart afkomt.

Een krimpende taart is namelijk niet in het belang van jongeren, noch in dat van de oudere generaties. De enige die baat heeft bij het vasthouden aan deze situatie is de kapitalistische klasse, in de eerste plaats het financieel kapitaal. Zij willen hun geld zien, linksom of rechtsom. Als dat betekent dat de meerderheid van de bevolking slechtere voorzieningen krijgt, dan is dat maar zo.

Door generaties tegen elkaar op te zetten, houdt men dit systeem enkel maar in stand. De oplossing zit hem er daarom in een beweging die alle generaties verenigt en de problemen bij de wortel aanpakt. In plaats van noodgedwongen alle staatsschuld af te betalen, moet de schuld aan de grote financiële instellingen kwijtgescholden worden. Om toegang te krijgen tot de gigantische waarde die we met z'n allen creëren is het nodig om te zorgen dat deze aan ons toekomt, en niet in de zakken van bankiers en grootaandeelhouders. Dat kan enkel als de grote reuzen in de financiële wereld genationaliseerd worden onder democratische controle van de werknemers, met enkel compensatie voor de kleine aandeelhouders. Dat is de enige manier om te garanderen dat spaargeld, pensioenen e.d. veilig zijn, terwijl de meerwaarde gebruikt wordt voor het garanderen van studiemogelijkheden, werk en gezondheidszorg voor alle generaties. Onder het kapitalisme is er geen toekomst.

Jordan Smits

No-nonsense van Asian Dub Foundation:

ENEMY OF THE ENEMY

In 2003 was de tijd er rijp voor: Asian Dub Foundation bracht haar eerste CD sinds 2000 uit met de titel Enemy of the Enemy. Veertig minuten van breakbeats, melody en noise captures, gemengd met de rusteloze energie van de band met de kritische, bijna militant klinkende raps over de wereldgebeurtenissen in de nasleep van 11 september 2001.

ADF is een politiek gemotiveerde band. Zij waren bijvoorbeeld vooraan te vinden in de strijd voor de vrijlating van Magazijnmedewerker Satpal Ra, die ten onrechte vastzat sinds 1987 wegens het doden van een blanke man. Zelfverdediging, zo bleek achteraf.

ADF moet niet veel hebben van de mainstream media, die de band vooral beschrijft als 'bolsjewieken met de gebalde vuist, die bij voortduring overhoop liggen met het Establishment'. 'Onterecht', zo zegt Chandrasonic, de voorman van de band. " Als we echt zo politiek betrokken waren, dan hadden we onze instrumenten wel neergelegd en waren we journalisten geworden'. Chandrasonic erkent wel dat de band een uitgesproken linkse maatschappijkritische kijk heeft op de samenleving. En dat hoor je weer terug in de teksten.

"Bring down the walls of Fortress Europe", zo begint het eerste nummer van de CD. Een welhaast politieke aanklacht tegen het strenge immigratiebeleid van Europa, overgoten met een Bengaals muzikaal sausje. In het nummer wordt een somber

beeld geschetst van Europa in 2022, waar de grenzen bewaakt worden door robots, ondersteunt met cybernetische honden, compleet met mitrailleursnesten op de kliffen van Dover, en dat allemaal bedoeld om de illegale immigratie tegen te gaan. Keep banging on the wall of Fortress Europe! schreeuwt ADF in protest uit.

Minstens even sterk is het nummer "Power to the small massive", waar reggae gemengd worden met drum 'n bass-achtige ritmes. De geest van Bob Marley is nadrukkelijk terug te horen in het nummer. Als je niet beter wist dan zou je denken dat je naar een lekkere moderne reggae-plaat zat te luisteren. De boodschap zit er subtiel in verstopt:

This goes out to the people
Under pressure under ground
Out to the voiceless to the restless
stirring the nation with their sounds

De CD blinkt uit in een no-nonsense aanpak. Muziek die op een slimme, catchy manier een boodschap bij je overbrengt, zonder ook maar een moment glad of commercieel te worden. Door alle nummers heen is de Aziatische invloed te horen, maar toch ook is de CD te kenmerken als Brits.

Muziek die je tot nadenken doet aanzetten; en dat is precies wat de band wil. We're the children of globalisation, houdt ADF ons voor, het is duidelijk dat dit negental uit Londen nog lang niet klaar met ons is.

Voor de luisteraar zit er echter wel af en toe een lastigheid in: ADF bedient zich zo her en der van de Londense Slang. Niet gemakkelijk te verstaan, maar wie daar doorheen bijt heeft een geweldige aanvulling in zijn muziekcollectie staan.

Bente Leyte

Das Kapital.

(deel 2) voor de eerste keer in het Nederlands

127 jaar na de publicatie in het Duits verschijnt het tweede deel van Het Kapitaal in het Nederlands. Dank en felicitaties aan de vertalers en de ploeg van het Marxist Internet Archive.

Je kan het gratis downloaden op www.marxists.org/nederlands/marx-engels/1885/kapitaal-2/index.htm

Een stukje theorie: **OVER LONEN**

Bernard Wientjes van werkgeversorganisatie VNO-NCW is voorstander van een loonstop om uit de crisis te komen. Wij zijn hiertegen, omdat dit een maatregel is die de werkende klasse treft. Een marxistische analyse over arbeidsloon.

In een kapitalistische maatschappij bestaat de meerderheid van de bevolking uit loonarbeiders, mensen die hun arbeidskracht moeten verkopen om rond te komen. Dit deel van de bevolking werd door Marx de arbeidersklasse of het 'proletariaat' genoemd. Vandaag de dag wordt er gesproken over een groeiende middenklasse, het verdwijnen van de arbeidersklasse, etc. Hoewel het waar is dat er in de laatste decennia een flinke deïndustrialisatie heeft plaatsgevonden en de dienstensector flink gegroeid is, is het aantal mensen dat hun arbeidskracht moet verkopen om te overleven, toegenomen tot zo'n 90% van de bevolking.

Het is deze klasse die alle rijkdom in de maatschappij produceert. Het is namelijk menselijke arbeid dat alle waarde produceert. Dit is de grote ontdekking van Marx, voortbouwende op de klassieke economen Smith en Ricardo. Deze arbeidswaardetheorie gaat ervan uit dat de waarde van een koopwaar bepaald wordt door de maatschappelijk noodzakelijke hoeveelheid arbeid.

De andere grote ontdekking van Marx is dat de loonarbeider, hoewel het lijkt dat hij zijn arbeid verkoopt, in feite zijn arbeidskracht (het vermogen om te werken) als koopwaar verkoopt. Dat is het geheim achter de productie van meerwaarde onder het kapitalisme. De arbeider produceert bijvoorbeeld de waarde van zijn maandloon in twee werkweken, maar werkt volgens zijn arbeidscontract een hele maand voordat het vastgestelde bedrag overgeschreven wordt naar zijn bankrekening. Het feit dat een arbeider officieel per uur betaald wordt, doet het lijken alsof zijn uurloon de daadwerkelijke prijs van zijn arbeid is, terwijl een gedeelte van zijn arbeid onbetaald blijft en bij de verkoop van het product door de kapitalist toegeëigend wordt als meerwaarde (winst). Marx deelde de arbeidsdag op die manier op in een gedeelte dat de arbeider voor zichzelf werkt en een deel dat deze voor de baas werkt.

De waarde van de arbeidskracht staat niet vast, maar wordt bepaald door maatschappelijke behoeften en normen. Nu vindt men het normaal dat kinderarbeid verboden is en dat er een officieel minimumloon is, maar dit zijn zaken waarvoor de arbeidersbeweging lang heeft gestreden. Daarnaast zijn er loonsverschillen door de verschillen in soorten arbeid, bijvoorbeeld geschoold en ongeschoold.
Door de concurrentie in een kapitalistische economie zal een kapitalist altijd proberen meer meerwaarde uit zijn arbeiders te krijgen dan de concurrent. Dit kan op verschillende manieren gerealiseerd worden. Eén daarvan is het drukken van de lonen. Als de inflatie 2 procent is, terwijl de lonen in het bedrijf gelijk blijven, dalen de reële lonen met 2 procent. Het dagdeel dat de arbeiders voor zichzelf werken daalt dan relatief ten opzichte van het deel dat ze voor de kapitalist werken.

LOONMATIGING

De vakbonden krijgen vaak de schuld van inflatie, door de looneisen die zij stellen. Loonmatiging (waarbij lonen niet meer stijgen dan de inflatie) is in ons land echter al van toepassing sinds het Akkoord van Wassenaar uit 1982. Sinds die tijd zijn de reële lonen niet echt meer gestegen, behalve in de mate dat producten als elektronica goedkoper zijn geworden door extreme uitbuiting in landen als China. Vakbonden stellen terecht looneisen als inflatie de lonen dreigt weg te vreten. Het zijn de loonstijgingen die de prijsstijgingen volgen, en niet omgekeerd. Hierbij zorgen de vakbonden dat de waarde van de arbeidskracht constant blijft en niet daalt. In tijden van hoge groei en lage werkloosheid kan de strijd van de arbeiders zorgen dat de reele lonen daadwerkelijk stijgen. De stijging van prijzen staat hier los van. Het effect dat een loonstijging heeft is een daling van de meerwaarde, terwijl een daling van de lonen zorgt voor een stijging van de meerwaarde. De strijd tussen de arbeiders en de baas om de hoogte van het loon is dus precies een strijd over welk gedeelte van de arbeidsdag uitbetaald wordt aan hen die de waarde scheppen.

Zelfs vanuit het standpunt van de kapitalisten hoeft dit geen slechte ontwikkeling te zijn. Door een vermindering van de geproduceerde meerwaarde hebben hogere lonen er historisch toe geleid dat er meer geïnvesteerd wordt in innovatie en nieuwe technologie om de arbeidsproductiviteit te verhogen. Dat is een andere manier om tijdelijk superwinsten te realiseren, totdat de concurrenten hetzelfde hebben gedaan of door de concurrentiedruk kopje onder zijn gegaan. Verschillende economen hebben al gewaarschuwd dat loonmatiging de concurrentiepositie van Nederlandse bedrijven op de wereldmarkt schaadt.

LOONBEVRIEZING

Het voorstel van Wientjes om wettelijk een loonbevriezing af te dwingen voor de gehele publieke en private sector, is een poging om in heel Nederland de reële lonen te laten dalen en de winsten te vergroten. Dit gaat nog een stap verder dan loonmatiging. Het zou een maatregel zijn om ons uit de crisis te helpen, door de vermindering van de arbeidskosten. Dit is de zoveelste maatregel waarbij de werkende bevolking moet betalen voor een crisis waar zij niet schuldig aan is. Zoals eerder gezegd, is het alternatief voor de kapitalisten dat er geïnvesteerd wordt in innovatie en technologie. Er is door de crisis echter sprake van overcapaciteit, waardoor de kapitalisten hun geld liever gebruiken om te speculeren met goud, valuta en grondstoffen. Daarom is er nu de intentie om de lonen aan te pakken. Met deze maatregel wordt echter ook de vraag in de economie verminderd, wat tot nieuwe economische problemen kan leiden. Daarnaast is deze maatregel zeer nadelig voor overheidssectoren met personeelstekorten, zoals de zorg en het onderwijs. Tekorten veroorzaakt door toenemende werkdruk en matige salarissen, terwijl soberheid ertoe leidt dat de overheid weinig extra middelen beschikbaar stelt om deze tekorten op te lossen. Loonbevriezing lost de crisis niet op, maar pakt de werkende man en vrouw. De vakbonden en linkse partijen moeten dan ook hard tegen loonbevriezing strijden, daarbij niet vergetend dat het de tegenstellingen in het kapitalistische systeem zijn die aan dit voorstel ten gronde liggen.

Zowi Milanovi

Meer over lonen: lees 'Loonarbeid en kapitaal' en 'loon, prijs en winst' van Karl Marx op www.marxists.org.

De schoonmakers hebben hun staking gewonnen!

De meerderheid van de stakingen wordt verloren. We zijn nu echter getuige van een zeer strijdbare en lange staking die tot de overwinning heeft geleid

De schoonmakersstaking duurde 105 dagen, wat het de langste staking sinds de Tweede Wereldoorlog maakt. Door de druk en de strijdbaarheid waren de werkgevers gedwongen om een overeenkomst te sluiten met de schoonmakers, waarbij de laatste een loonsverhoging van 4,85 procent krijgen in de komende twee jaar, naast extra scholingsmogelijkheden. Daarnaast zal er meer baanzekerheid zijn voor uitzendkrachten en zullen er periodieke metingen van de werkdruk zijn. De eis van doorbetaling bij ziekte werd niet gehaald, maar ondanks dit laatste is deze overeenkomst een enorme overwinning voor de schoonmakers en de arbeidersbeweging als geheel.

De staking laat zien dat strijdbare acties tot resultaten kunnen leiden en dat overwinningen ook behaald kunnen worden in tijden van crisis. Een belangrijke factor in deze staking was het feit dat de schoonmakers de publieke opinie aan hun kant hadden staan, door hun specifieke situatie. Zij lijden immers onder zeer lage lonen en een zeer hoge werkdruk, waardoor het onmogelijk was voor rechtse media om hen af te schilderen als 'hebzuchtig', 'verwend', 'egoïstisch' of 'lui', iets wat men bijvoorbeeld nog wel eens ziet bij stakingen in de publieke sector. De meerderheid van de Nederlandse bevolking stond achter de 150.000 schoonmakers die er door de overwinning vooruit op zullen gaan. Dat is ook de reden dat sommige opdrachtgevers van de schoonmaakbedrijven van mening veranderden en verklaarden bereid te zijn toch wel iets meer te betalen voor hun schoonmaakdiensten.

De schoonmaakbedrijven zelf waren koppig en hielden het enkele weken langer vol. Voor hen gaat het niet enkel om de directe materiële kosten, maar ook om het feit dat de schoonmakers nu meer bewustzijn van de zaken hebben. De schoonmakers werden zich bewust van hun gezamenlijke kracht, ongeacht hun geslacht, huidskleur of afkomst. Het breken van de staking zou een enorme klap zijn geweest voor het organisen in de schoonmaakbranche en het strijdbare vakbondswerk in het algemeen. De schoonmaakbedrijven wisten echter ook dat deze staking niet door kon blijven gaan en moesten tot een akkoord komen om de schoonmakers weer hun werk te laten doen.

Deze staking kan men niet enkel zien als een grote overwinning voor de schoonmakers, maar ook als een overwinning en voorbeeld van de gehele arbeidersbeweging. Met de crisis in de FNV en de gesprekken over de vorming van De Nieuwe Vakbeweging (DNV), laat deze overwinning zien dat het organisen en strijdbare actie een belangrijk fundament van de nieuwe beweging zouden moeten zijn. De jaren van het polderen zijn over. De werkgevers en de overheid kan men nu niets anders meer van verwachten dan loonbevriezing en soberheid.

Zowi Milanovi

SOCIALISTISCHE STUDIES

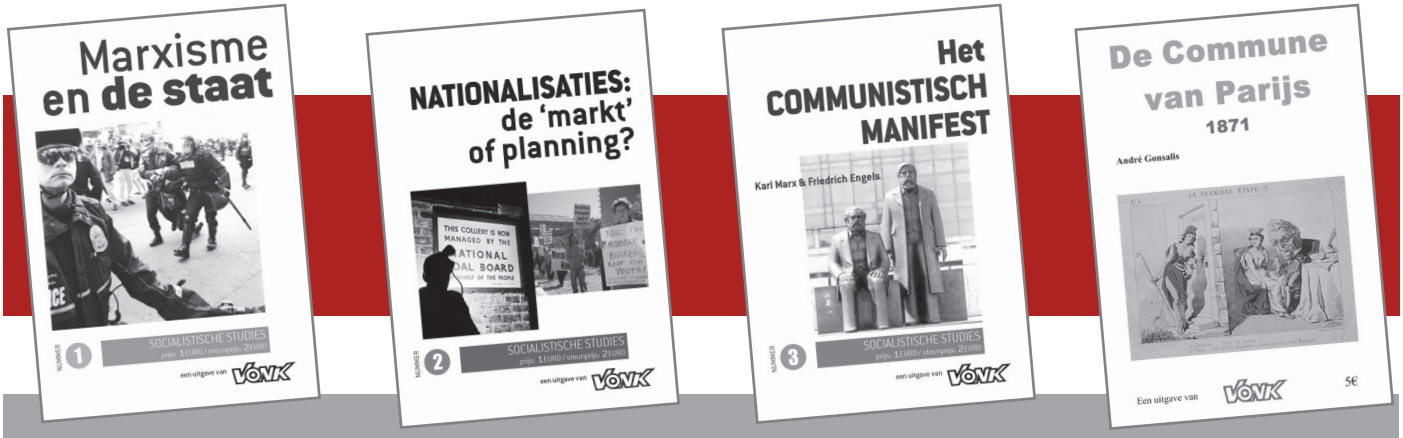

Te Bestellen voor € 2 per nummer via vonknederland@gmail.com

Succesvolle boekpresentatie

De Rede in Opstand

met Alan Woods in Amsterdam

20 oktober 2011 gaf Alan Woods een succesvolle boekpresentatie van de Rede in Opstand in Amsterdam. Er waren 18 mensen naar de presentatie gekomen, die in Stayokay Zeeburg plaatsvond. Dit waren onder meer communistische veteranen, Pakistaanse socialisten, Indonesische en Marokkaanse activisten, en leden van de SP en Groenlinks.

Alan begon zijn introductie met een beschouwing van de algehele crisis van het kapitalisme, niet enkel economisch, maar ook politiek, moreel en filosofisch. Hij legde uit dat er niets meer over is van de arrogante euforie van 20 jaar geleden, toen de kapitalisten en hun vertegenwoordigers dachten dat ze hadden gewonnen van het socialisme, en dat er een nieuw tijdperk zou aanbreken zonder crisis. Al deze hoop is nu verdwenen met de crisis waarin het kapitalistische systeem zich nu bevindt.

Echter, na de val van de Sovjet-Unie was er wel een gigantisch offensief tegen het marxisme en het socialisme, waardoor de marxistische beweging flink teruggeworpen was. Dat is de reden dat Alan Woods en de nu overleden Ted Grant 'Reason in Revolt' schreven in 1995. Met de crisis van vandaag is er geen beter moment voor de publicatie van de Nederlandse vertaling, de Rede in Opstand.

De Rede in Opstand toont de relevantie van de filosofie van het dialectisch materialisme. Moderne wetenschappelijke theorieën, zoals de chaostheorie, bevestigen de dialectische werking van de natuur. Voor velen lijkt dit allemaal ingewikkeld en ver verwijderd van het dagelijks leven. Echter, iedereen heeft een filosofie, ook de mensen die beweren dat ze dat niet hebben. Die laatsten worden beïnvloed door de heersende filosofie, die van de heersende klasse. Na verschillende voorbeelden van dialectisch materialisme uit de wetenschap te hebben genoemd, vertelde Alan over de dialectische werking van de maatschappij. De meest conservatieve lagen van de bevolking kunnen in korte tijd de meest revolutionaire worden. Marxisten moeten hierop voorbereid zijn. Dit is ook het geval met de Arabische revolutie. De Arabieren werden jarenlang neergezet als achterlijk en conservatief door de officiële media. Ze hielden het niet voor mogelijk dat Ben Ali en Mubarak zouden vallen. Op www.marxist.com kan men echter al analyses vinden van voor de Egyptische revolutie, waarin deze wordt voorspeld. Niet doordat de IMT magische krachten heeft, maar door de methode van het dialectisch materialisme.

Na Alans toespraak waren er veel vragen. Er waren vragen over democratie en socialisme, de rol van cultuur en onderwijs in de overgang van kapitalisme naar socialisme, de aard van de Sovjet-Unie, de rol van China, de Euro-crisis en de Arabische revolutie. Alan legde uit dat de Sovjet-Unie aanvankelijk zeer democratisch was, maar als gevolg van isolatie een bureaucratische degeneratie onderging. Ondanks alle afschuwelijke gevolgen van de bureaucratische tirannie, bewees de Sovjet-Unie dat een planeconomie veel economische vooruitgang kan bieden. Echter, zoals Trotski stelde, "socialisme heeft democratie nodig zoals het menselijk lichaam zuurstof nodig heeft". Gebrek aan democratie leidde onvermijdelijk tot de ondergang van de Sovjet-Unie. Wat er nodig is om het enorme menselijke potentieel te realiseren is een democratisch socialisme, waarbij de economie democratisch gepland wordt. Dit is niet iets voor één land, maar een internationale aangelegenheid. Onder het kapitalisme hebben de kapitalisten en hun vertegenwoordigers al geprobeerd Europa te verenigen om het potentieel beter te kunnen gebruiken, echter door de crisis staat deze Unie steeds meer onder druk door de nationale verschillen. We kunnen niet precies vaststellen wanneer de volgende dip komt, maar het zal een kwestie van maanden zijn. De Arabische revolutie zal intussen doorgaan, met ups en downs. Het gebrek aan een subjectieve factor, een partij als de Bolsjewieken in Rusland, is wat een socialistische maatschappijverandering tegenhoudt. Het vacuüm kan door andere, behoudende krachten worden opgevuld, maar de maatschappelijke problemen blijven.

Alan Woods eindigde door te stellen dat wat er mist in Nederland en de wereld, de subjectieve factor is, en dat de International Marxist Tendency eraan werkt om deze op te bouwen. De socialistische toekomst zal de mensheid bevrijden en haar ware potentieel zal eindelijk gerealiseerd worden.

Een uniek boek over de relatie tussen MARXISTISCHE FILOSOFIE en MODERNE WETENSCHAP

De moderne wetenschap vertoont interessante parallellen met de filosofie van het marxisme. Wetenschappers begrijpen de werkelijkheid steeds vaker als een dialectische wisselwerking waarbij periodes van stabiliteit onderbroken worden door discontinuïteiten en revolutionaire sprongen.

De rede in opstand volgt het revolutionaire wereldbeeld in de moderne wetenschap door verschillende disciplines heen, waaronder de biologie, de natuurkunde, de geologie en de menswetenschappen. Onderweg staan de auteurs stil bij het mysticisme in de theoretische natuurkunde en bij de wetenschappelijke theorieën die worden aangevoerd om de bestaande kapitalistische orde te legitimeren, zoals het idee dat egoïsme onvermijdelijk zou zijn en criminaliteit genetisch bepaald zou zijn. Steeds meer wetenschappers plaatsen echter vraagtekens bij de oude opvattingen. Zo komt de wetenschap stilaan zelf op een kruispunt te staan.

449 bladzijden / € 20, verzending inbegrepen

te bestellen via vonknederland@gmail.com